

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skal vi tro paa Gud eller paa Athene? eller om Tro og Fornuft

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 30. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_235-txt-shoot-idm725/facsimile.pdf (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

jo selv have hørt og seet det Gamme, for at domme hans Ord, og er det nu Sandt hvad Jesus siger (Job. 3.) Ingen kan fare op til Himmelen, uden den som nedfoer fra Himmelen, Mennekens Søn, og (Math. 11.) Ingen kender Sønnen uden Faderen og Ingen kender Faderen uden Sønnen, og den som Sønnen det vil aabenbare, er det Sandt, da lade vi vist være at drøfte Sønnens Aabenbaring om de himmelste Ting, at Jesus var Sønnen, det kan vi domme, men Hans Ord skal vi tro, fordi de ere Guds, enten vi saa forstaa dem eller ikke. En ganske anden Sag er det, naar Paulus (1 Cor. 10. 15.) taler til Christne om, hvor usammelig det er at beholde mindste Skin af Afgudsdyrkelse, naar Man er Christen, da kan han vel sige: jeg taler som til Forstandige, dommer I hvad jeg siger, thi her opfordrer han dem ei til at tro Noget, men til at giøre en Slutning, der var soleklar for hver Troende, og det er solekært, at Man ei bliver en troværdig Mand ved at sige: dommer selv, ja Man opfordrer derved netop til det Modsatte af Tro: tvivlende Undersøgelse.

Nu gientages det at Bibelen er en guddommelig Bog, og Troens Regel, men tilføies, at vi for at kende og anvende den, for at antagme Vidnesbyrdet ingenlunde maa tage Fornuftens fangen, men lade den være vaagen, levende og virksom. Man seer let at her kun spilles med Ord og det endda heel uheldig, efter som hver ved at Man godt kan være vaagen, levende og virksom forbi Man er en Fange, end sige naar Man kan er Guds og Sandhedens Fange, altsaa kan røre

sig frit i Sandhedens Rige, og er kun udelukt fra Løgnens.

Dog dette er kun en Indledning til en heel lyslig Tale om Bibelen og dens Forstand, som ret er skiftet til at undergrave dens Myndighed, og giøre den, som sagt til et stumt Afgudsbillede.

Forf. indrømmer (S. 506) at Bibelen er for Alle, at dens Tegne ei ere en uforklarlig Hieroglyph, men en læselig Skrift for hver den, som giver Agt derpaa, saa at, til at finde Næring for Forstanden og Hjertet, behøves ei Lærdom og dyb Indsigt, men sund Fornuft og Kiærlighed til Sandhed, han siger Luther Priis og Tak, fordi han raatalde Mennekhedens ufortabelige Rettighed, at Bibelen burde læses af alle. Men han paa saarer dernæst (S. 513-14) at til at læse Bibelen, saaledes som den maa og bør læses af Manden, der efter den ei alene vil forkynde Guds Ord for Folket, men og om den i Skrift offentlig ytre sin Mening, hører der ei alene en sund Fornuft og et varmt Hjerte, stemt til Andagt og Kiærlighed, men en Fornuft, dannet ved de Indsigter, Videnskabernes, Kritik, Hermeneutik, Exegetik, Authentens, Dogmernes og hele Kirkens Historie meddele. Vil da Noget (heder det S. 516-17) tale om Bibelen, som om hvert dens Ord var inspireret, som om ingen urigtig Læsemaade nogensinde havde indsnæget sig, som om en Afkribers uopassende Bemærkning paa Manden ei var kommen ind i Texten, og selv et større eller mindre Fragment, der ei fortjente det, havde faaet canonisk Gyldighed, som om der i disse Bø-

